

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku XV Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agata Wojciszke

Protokolant: sekr.sąd. Justyna Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2013 r. na rozprawie w Gdańsku

sprawy z powództwa P. M.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę i ustalenie

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powódki P. M. kwotę 28.617 zł (dwadzieścia osiem tysięcy sześćset siedemnaście złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 listopada 2008 do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo o zapłatę w pozostałym zakresie,

III. ustala, że pozwany ponosi odpowiedzialność za skutki wypadku z dnia 2 września 2008, które mogą ujawnić się u powódki w przyszłości,

IV. zasądza od powódki P. M. na rzecz pozwanego (...) S.A. w S. kwotę 1.808,50 (jeden tysiąc osiemset osiem złotych, pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu należnej części kosztów zastępstwa procesowego,

V. nakazuje ściąganie od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Gdańsku kwoty 2.174,03 zł (dwa tysiące sto siedemdziesiąt cztery złote, trzy grosze) tytułem należnej części kosztów opinii biegłych, przedstawienia Sądowi dokumentacji medycznej i stawiennictwa wezwanego świadka,

VI. nakazuje ściąganie na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Gdańsku z roszczenia zasądzonego na rzecz powódki P. M. kwoty 3.011,04 zł (trzy tysiące jedenaście złotych, cztery grosze) tytułem połowy należnej części kosztów opinii biegłych, przedstawienia Sądowi dokumentacji i stawiennictwa wezwanego świadka; w pozostałym zakresie odstępuje od obciążenia powódki tymi kosztami.

UZASADNIENIE

W pozwie nadesłanym w dniu 22 czerwca 2010, sprecyzowanym pismem nadesłanym w dniu 18 lutego 2011 /k.85/, P. M. wniosła o zasądzenie od (...) S.A. w S., wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 października 2008 do dnia zapłaty, kwot: 108.000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, 1.126 zł tytułem odszkodowania za utracone zarobki i 4.097 zł tytułem odszkodowania, w tym z tytułu: zwrotu kosztów opieki - 3.420 zł, zwrotu kosztów leczenia - 42 zł, zwrotu kosztów zniszczonej odzieży - 75 zł i zwrotu kosztów dojazdu - 580 zł. Powódka domagała się także ustalenia odpowiedzialności pozwanego za szkody, jakich może doznać w przyszłości.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że w dniu 2 września 2008 jechała samochodem marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) prowadzonym przez A. J.. Kierujący pojazdem na drodze B. - R. umyślnie naruszył zasady

bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości na prostym odcinku drogi nie zachował należytej ostrożności, w wyniku czego zjechał na lewy pas drogi i uderzył w drzewo; powódka doznała w wypadku rozległych obrażeń ciała. A. J. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Biskupcu wydanym w sprawie II K 422/08 za przestępstwo z art. 177 § 1 w zw. z art. 178 § 1 kk; prowadzony przez niego pojazd był ubezpieczony w pozwanym towarzystwie ubezpieczeniowym.

Na skutek wypadku powódka doznała złamania obu gałęzi kości łonowej lewej, złamania dolnej gałęzi kości łonowej prawej, złamania szyjki kości udowej lewej oraz złamania III, IV kości śródreżca lewego. Uszczerbek na zdrowiu powódki oceniony został na 65%. Złamanie kości łonowej udowej rodzi duże prawdopodobieństwo wystąpienia zwyrodnienia w spoinie łonowej oraz zwyrodnienia stawu biodrowego. Przebyte urazy mogą doprowadzić u powódki do szybkich zmian zwyrodnieniowo - deformacyjnych, a w przypadku biodra do konieczności wykonania zabiegu alloplastyki w okresie 5-10 lat od wypadku. Przez doznany uraz dłoni powódka ma ograniczenie pełnego wyprost w stawach złamanych kości i może odczuwać bóle meteopatyczne. Powódka doznała także urazu psychicznego, odczuwa lęki za każdym razem, gdy musi się udać w podróż samochodem. Dodatkowo w wyniku doznanych urazów powódka nie mogła podjąć pracy zarobkowej na stanowisku sprzątaczk w Firmie Handlowo-Usługowej (...) i utraciła wynagrodzenie, które otrzymałaby, gdyby nie musiała poddać się dwumiesięcznemu leczeniu.

Pozwany uznał swoją odpowiedzialność za szkodę, jaka wystąpiła u powódki i ustalił wysokość zadośćuczynienia oraz zwrotu kosztów dojazdu, opieki, leczenia i uszkodzonej odzieży na kwotę 37.214 zł, przyjmując jednak 50 % przyczynienia się powódki do wypadku i zmniejszając o tyle wypłacone jej świadczenie, powódka otrzymała zatem kwotę 18.607 zł.

W odpowiedzi na pozew z dnia 22 listopada 2010 (...) S.A. w S. wniosło o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że w oparciu o przepis art. 34 ust. 1 i art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz art. 361 § 1 i 362 kc ustalił należne powódce odszkodowanie i zadośćuczynienie na kwotę 37.214 zł. Ze względu na przyczynienie się powódki do wypadku zostały jej wypłacone bezsporne kwoty: 17.500 zł tytułem zadośćuczynienia i 1.107 zł tytułem odszkodowania, łącznie 18.607 zł. Żądana przez powódkę kwota 112.000 zł tytułem zadośćuczynienia jest w ocenie pozwanego znacznie zawyżona, nie uzasadniają jej ani doznane przez powódkę cierpienia, ani ustalony u powódki na 30 % stopień uszczerbku na zdrowiu, powódka nie wymaga przy tym rehabilitacji czy specjalnej diety. Pozwany wskazał przy tym, że sugestie powódki o jej depresji nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym materiale, a żądanie odszkodowania z tytułu utraconych zarobków jest całkowicie niezasadne. Oświadczenie niedoszłego pracodawcy budzi wątpliwości - brak daty jego złożenia, nie wynikają z niego powody niezatrudnienia powódki po okresie niepełnosprawności ani to, czy za ten okres rzeczywiście została zatrudniona inna osoba zamiast powódki; dodatkowo wskazano w nim kwotę brutto, więc ewentualne odszkodowanie z tego tytułu powinno być zmniejszone o około 33 %.

Pozwany uwzględnił tytułem odszkodowania 130 zł za zniszczoną odzież i telefon komórkowy, koszty leczenia w kwocie 84 zł oraz kwotę 840 zł z tytułu opieki osoby trzeciej w wymiarze 3 godzin dziennie przez okres 2 miesięcy po wyjściu ze szpitala ze stawką 5 zł za godzinę. Ustalone kwoty odszkodowania i zadośćuczynienia podlegały pomniejszeniu na mocy art. 362 kc z tytułu przyczynienia się powódki do szkody co najmniej w 50 %, bowiem powódka zdecydowała się na jazdę z kierowcą w stanie po spożyciu napoju alkoholowego. Dodatkowo pozwany wskazał, że ewentualny termin biegu odsetek winien rozpocząć się dopiero od chwili wyrokowania.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powódka P. M. uczestniczyła w dniu 2 września 2008 w wypadku, do którego doszło na drodze B. - R. za sprawą A. J., który kierując samochodem marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w

ruchu lądowym w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości, 1,4 ‰ alkoholu, na prostym odcinku drogi nie zachował należytej ostrożności, w wyniku czego zjechał na lewy pas drogi i uderzył w przydrożne drzewo.

Dowód: - wyrok Sądu Rejonowego w Biskupcu z 12 XI 2008 w sprawie II K 422/08 - k. 11

Posiadacz wskazanego pojazdu był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym (...) S.A. w S..

/okoliczność bezsporna/

W dacie wypadku powódka miała 18 lat, była absolwentką szkoły handlowej. Kierujący samochodem F. (...) A. J. był znajomym kolegi powódki, on i kolega powódki przyszedli do baru, w którym była powódka i razem pojechali nad jezioro. Powódka nie widziała, by A. J. pił alkohol, nie wyglądał przy tym według niej na osobę, która wcześniej spożywała alkohol.

Dowód: - przesłuchanie powódki - k. 253 /251-252/ w zw. z k. 80-81.

W okresie od 2 września do 2 października 2008 powódka przebywała na Oddziale Chirurgii Urazowo-Ortopedycznej Szpitala (...) w B.; zastosowano wówczas wobec niej wyciąg bezpośredni z guzowatości kości piszczelowej lewej, szynę gipsową na przedramię lewe, a po 17 dniach gips pełny przedramienia lewego, w dniu 2 października 2008 natomiast gips biodrowy lewostronny. W połowie września 2008 powódka została zakwalifikowana do leczenia operacyjnego, jednak zdyskwalifikowano ją z zabiegu z powodu wysokich wartości D-dimerów. Powódkę wypisano do domu z zaleceniem utrzymania szyny gipsowej kończyny górnej jeszcze przez 2 tygodnie, gipsu biodrowego jeszcze przez 6 tygodni. Zalecono ćwiczenia mięśnia 4-głowego i stopy lewej przez cały okres unieruchomienia oraz profilaktykę przeciwzakrzepową; podczas unieruchomienia powódka nie mogła się nawet przekręcić z boku na bok, opiekowali się nią na zmianę jej rodzice, zarówno w szpitalu, jak i po wypisaniu jej do domu, pomagały jej również siostry; początkowo podczas pobytu w domu powódka nie chodziła samodzielnie do toalety, musiała korzystać z basenu, nie mogła się też samodzielnie umyć.

W okresie od 13 do 19 listopada 2008 powódka ponownie przebywała na Oddziale Chirurgii Urazowo-Ortopedycznej Szpitala (...) w B. w celu kontroli i ustalenia planu leczenia. Usunięto jej gips z kończyny dolnej lewej i wypisano do domu z zaleceniem chodzenia o kulach przez 2 miesiące i zgłoszenia się na kolejną kontrolę.

Dowód: - przesłuchanie powódki - k. 253 /251-252/ w zw. z k. 80-81,

- zeznania świadka G. P. - k. 99-100,

- dokumentacja lekarska - k. 13-27.

W następstwie wypadku powódka doznała złamania szyjki kości udowej lewej, wielomiejscowego złamania kości miednicy, tj. złamania obu gałęzi kości łonowej lewej i dolnej gałęzi kości łonowej prawej, złamania podgłówkowego III i IV kości śródreżca lewego. Następstwem złamania szyjki kości udowej jest skrócenie kończyny dolnej o około 4 centymetry oraz nieznaczne upośledzenie funkcji kończyny w postaci ograniczenia ruchomości, dolegliwości bólowe oraz niewielkie zaniki mięśniowe. Następstwem złamania kości śródreżca lewego jest nieznaczne ograniczenie funkcji kończyny górnej lewej w postaci zniekształcenia w obrębie śródreżca i niewielkiego ograniczenia ruchomości palców. Złamanie kości miednicy nie spowodowało następstw, które należałoby uznać za uszczerbek na zdrowiu. U powódki występuje stan po zabiegu rozdzielenia kośćciorostu kości przedramienia prawego i lewego w przebiegu choroby M. (nie związanej wypadkiem). Uszczerbek na zdrowiu będący następstwem wszystkich uszkodzeń ciała, jakich powódka doznała w wypadku z dnia 2 września 2008 wynosi 12 %.

Dowód: - opinia sądowo-lekarska - k. 131-138 z uzupełnieniem z k. 165-171.

W przyszłości bez odpowiedniego leczenia i rehabilitacji należy się spodziewać nasilenia dolegliwości bólowych, zwłaszcza w zakresie kręgosłupa ze względu na niewydolność statyczno-dynamiczną spowodowaną różną długością kończyn dolnych. Zakres ruchomości kończyny dolnej lewej w stawie biodrowym u poszkodowanej w przyszłości może - ale nie musi - się pogłębić, jeśli wystąpią wtórne zmiany zwyrodnieniowe w stawie.

W związku ze złamaniem szyjki kości udowej ze skróceniem kończyny o około 4 cm powódka straciła możliwość wykonywania pracy wymagającej od niej długiego stania, chodzenia, podnoszenia ciężkich przedmiotów. Powódka powinna uprawiać takie sporty jak pływanie czy jazda na rowerze, musi jednak unikać długotrwałego, zwłaszcza wyczynowego biegania. W związku ze skróceniem kończyny dolnej lewej powódka powinna stosować ortopedyczne wkładki wyrównawcze do obuwia. Obecnie powódka nie wymaga leczenia farmakologicznego, zwłaszcza przeciwbólowego. Stan po złamaniu szyjki kości udowej lewej w chwili obecnej nie wymaga ortopedycznego leczenia operacyjnego. Nie można jednak wykluczyć, że w przyszłości, jeśli rozwiną się zmiany zwyrodnieniowe w stawie biodrowym, mogą wystąpić wskazania do takiego leczenia w zależności od stopnia nasilenia tych zmian. Powódka powinna stosować kinezyterapię stawu biodrowego lewego, którą zapewnia wspomniane pływanie czy jazda na rowerze, nie ma natomiast wskazań do leczenia rehabilitacyjnego przeciwbólowego w warunkach zakładu rehabilitacji. Powódka powinna wykonywać bierno-czynne ćwiczenia ruchowe ręki.

Dowód: - opinie sądowo-lekarskie - k. 131-138 z uzupełnieniem z k. 165-171 i k. 217-224.

U powódki występują zaburzenia lękowe klasyfikowane jako specyficzna postać fobii przejawiająca się lękiem przed jazdą samochodem. W wywiadzie powódka podaje napady padaczkowe duże, w związku z którymi zażywa przepisane leki przeciwpadaczkowe, jednak nie można stwierdzić u niej obiektywnych cech uszkodzenia mózgu - po wypadku była przytomna, źrenice miała równe, okrągłe, prawidłowo reagujące na światło, wykonane później badanie neuroobrazowe metodą rezonansu magnetycznego nie wykazało żadnych zmian morfologicznych w mózgu, w tym zmian pourazowych.

Dowód: - opinia sądowo-lekarska k.217-224.

W dacie zamknięcia rozprawy powódka nie pracowała, wychowywała córkę urodzoną w marcu 2010, zamieszkała u matki ojca dziecka.

Dowód: - przesłuchanie powódki - k. 253 /251-252/ w zw. z k. 80-81,

- zeznania świadka G. P. - k. 99-100.

Powódka zgłosiła szkodę pozwanemu pismem doręczonym w dniu 22 października 2008. Pozwany ustalił, iż powódce przysługuje zadośćuczynienie i odszkodowanie w łącznej wysokości 37.214 zł, w tym zadośćuczynienie 35.000 zł, zwrot kosztów opieki 840 zł, zwrot kosztów leczenia 84 zł, zwrot kosztów zniszczonej odzieży 130 zł, zwrot kosztów dojazdu 1.160 zł. Powódce wypłacono kwotę 18.607 zł, w tym 17.500 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę i 1.107 zł tytułem odszkodowania, bowiem pozwany uznał, że powódka przyczyniła się do szkody w 50% ze względu na świadome poruszanie się pojazdem z kierowcą znajdującym się w stanie nietrzeźwości.

Dowód: - pismo powódki z 14 X 2008 - k. 101-103 akt szkody 32740/2008,

- decyzje pozwanego z 19 I, 24 III, 2 X 2009 - k. 1-2, 26-27 i 38 akt szkody 32740/2008.

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o opinie zespołu biegłych specjalistów z zakresu: medycyny sądowej, ortopedii i traumatologii narządu ruchu oraz neurologii, a także rezydenta Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego, przesłuchanie powódki i zeznania świadka G. P., jak również przedłożonej dokumentacji lekarskiej.

Opinie biegłych zostały sporządzone profesjonalnie, przez uznanych specjalistów, zawierają należyte uzasadnienia i logicznie wyprowadzone wnioski; biegli uzupełnili swoje ustalenia w związku ze zgłoszonymi przez powódkę

zastrzeżeniami, po przeprowadzeniu ponownego badania powódki o stanie jej zdrowia wypowiedzieli się dodatkowo specjalista psychiatra i specjalista chorób wewnętrznych i rehabilitacji. Zarzuty powódki co do rzekomego nierozstrzygającego charakteru opinii czy nierzetelności badań nie znalazły potwierdzenia. Biegli odnieśli się do zastrzeżeń powódki przedstawiając jasne, logiczne i przekonujące argumenty dla poparcia swoich ustaleń, brak podstaw do podważania ich kompetencji czy obiektywizmu; Sąd nie znalazł tym samym żadnych podstaw, by nie uwzględnić sporządzonych przez biegłych opinii. Brak było wobec tego podstaw do dopuszczenia dowodu z opinii kolejnych biegłych, zatem wnioski powódki o przeprowadzenie takiego dowodu, jako zbędny, został oddalony.

Sąd dał też w przeważającej mierze wiarę zeznaniom powódki, jako szczerym i autentycznym, mając jednak na uwadze brak skonkretyzowania jej zeznań chociażby co do pracy, której nie podjęła ze względu na skutki wypadku oraz zeznaniom przesłuchanej w charakterze świadka matki powódki - towarzyszącej powódce podczas leczenia, zapewniającej opiekę i obserwującej bieżący stan zdrowia, która przekazała posiadane informacje w sposób przekonujący i również autentyczny.

Przedłożone dokumenty nie były kwestionowane przez żadną ze stron, nie budziły również wątpliwości Sądu co do ich autentyczności.

Tak poczynione ustalenia prowadziły do wniosku, że roszczenie powódki zasługuje na uwzględnienie jedynie w części.

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 kc, stanowiącym podstawę odpowiedzialności pozwanego wobec powódki, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Na podstawie normującego odpowiedzialność posiadacza pojazdu mechanicznego, którego kierowca spowodował sporny wypadek z dnia 2 września 2008, przepisu art. 444 § 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Stosownie przy tym do przepisu art. 445 § 1 kc w wypadkach przewidzianych w art. 444 § 1 kc sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Pozwany wypłacił powódce łącznie tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania kwotę 18.607 zł, uznając, że należne jej świadczenie w kwocie 37.214 zł należy pomniejszyć do tej kwoty odpowiednio do jej przyczynienia się do wypadku. Pozwany nie wykazał jednak tego przyczynienia się, tym bardziej nie dowiódł, że sięgnęło ono takiego rozmiaru.

Zgodnie z przepisem art. 362 kc jeżeli poszkodowany przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza do stopnia winy obu stron.

Co do zasady należy przyznać pozwanemu rację, że osoba, która decyduje się na jazdę samochodem z kierowcą będącym w stanie po spożyciu alkoholu, przyczynia się do szkody doznanej w wyniku wypadku komunikacyjnego, gdy stan nietrzeźwości kierowcy pozostaje w związku z tym wypadkiem. Pozwany nie wykazał jednak, by powódka zdecydowała się na jazdę samochodem z kierowcą, o którym wiedziała, że był pod wpływem alkoholu. Pozwany nie zaoferował na tę okoliczność żadnych dowodów, a powódka jej zaprzeczyła i jej wyjaśnienie w tym zakresie, potwierdzone zeznaniami świadka, jest wiarygodne. Brak zatem podstaw do obniżenia należnych powódce odszkodowania i zadośćuczynienia o 50 % i z tego względu powództwo zasługiwało na uwzględnienie co do kwot: 17.500 zł (o jaką obniżono ustalone dla powódki zadośćuczynienie), 420 zł i 42 zł (o jakie obniżono przyznane powódce koszty opieki i leczenia), 75 zł (za zniszczoną odzież) i 580 zł (tytułem zwrotu kosztów dojazdów), łącznie 18.617 zł.

Wskazanej przez pozwanego kwoty zadośćuczynienia w wysokości 35.000 zł, niezależnie od braku podstaw do jej obniżenia o 50 %, nie można uznać, w ocenie Sądu, za odpowiednią w rozumieniu cytowanego przepisu art. 445 § 1 kc. Zadośćuczynienie służyć ma naprawieniu krzywdy ujmowanej jako całokształt cierpień fizycznych i cierpień psychicznych, wypłacane z tego tytułu środki mają na celu złagodzenie takich cierpień i to zarówno już doznanych, jak i tych, które zapewne wystąpią w przyszłości. Ma więc ono charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez poszkodowanego. Jako świadczenie o charakterze kompensacyjnym zadośćuczynienie powinno stanowić ekonomicznie odczuwalną wartość, jednak nie nadmierną w

stosunku do doznanej krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa, co oznacza, że powinno zostać utrzymane w rozsądnych granicach.

Powódka doznała w spornym wypadku poważnych obrażeń ciała - złamania szyjki kości udowej lewej, wielomiejscowego złamania kości miednicy, złamania podgłówkowego III i IV kości śródreżca lewego, ma obecnie krótszą o około 4 centymetry lewą nogę z nieznacznym ograniczeniem jej ruchomości, a złamanie kości śródreżca lewego skutkowało zniekształceniem w obrębie śródreżca i niewielkim ograniczeniem ruchomości palców; doznany przez powódkę uszczerbek na zdrowiu sięgnął 12 %. Poza cierpieniami związanymi z dolegliwościami bólowymi powódka musiała znosić niedogodności związane z długotrwałym unieruchomieniem, a później chodzenie o kuli; przez kilka tygodni zdana była na pomoc osób trzecich przy myciu i przy załatwianiu potrzeb fizjologicznych. Sam fakt długotrwałego pobytu w szpitalu i niepewność pomyślności leczenia powodowały również cierpienia psychiczne powódki, podobnie jak nadal występujący u niej lęk przed jazdą samochodem. W tej sytuacji należne powódce zadośćuczynienie należy, zdaniem Sądu, podwyższyć do kwoty 45.000 zł; uwzględniając zatem wypłacone powódce 17.500 zł i opisaną wyżej kwotę kolejnych 17.500 zł należało przyznać powódce tytułem zadośćuczynienia również dalszą kwotę 10.000 zł.

Żądane przez powódkę zadośćuczynienie w wysokości 108.000 zł należy uznać jednak za nadmiernie wygórowane. Stan zdrowia powódki był w dacie zamknięcia rozprawy dość dobry, powódka normalnie funkcjonowała w codziennym życiu, a ograniczenia będące skutkiem wypadku były stosunkowo niewielkie, stan po zabiegu rozdzielenia kośćciorostu kości przedramienia prawego i lewego w przebiegu choroby M. nie był przy tym związany z wypadkiem. Przyznane świadczenie nie może stanowić źródła bezpodstawnego wzbogacenia powódki, by w ten sposób nie wypaczyć istoty tego świadczenia, by nie stało się ono sposobem zaspokojenia innych potrzeb niż immanentnie związane z jego charakterem. Wymogowi temu odpowiada, w ocenie Sądu, na równi z wymogiem ukształtowania zadośćuczynienia w odpowiedniej wysokości, ustalenie należnego powódce świadczenia z tytułu zadośćuczynienia na wskazanym wyżej poziomie 45.000 zł.

Wskazana wyżej kwota 18.617 zł obejmuje, obok zadośćuczynienia, kwotę 1.117 zł odszkodowania. Brak było jednak podstaw do zasądzenia na rzecz powódki dalszych kwot tytułem odszkodowania, w szczególności utraconych dochodów, ponieważ powódka nie wykazała w przekonujący sposób, że gdyby nie uległa wypadkowi, rzeczywiście by je osiągnęła. Powódka zeznała, iż miała podjąć pracę w charakterze sprzątaczkii u M. W.. Na dowód powyższego powódka złożyła oświadczenie na piśmie M. W., iż miała być zatrudniona od dnia 10 września 2008 na ? etatu w charakterze sprzątaczkii z wynagrodzeniem 563 zł miesięcznie (k. 31). W aktach szkody (k. 20) znajduje się oświadczenie z podpisem powódki, iż miała zostać przyjęta do baru (...) na ? etatu na stanowisku osoby sprzątajacej, oświadczenie to zawiera jednak niewypełnione miejsca na datę przyjęcia do pracy i wynagrodzenie, na rozprawie w dniu 12 kwietnia 2013 powódka nie umiała zaś wyjaśnić ani dlaczego powyższe dane nie zostały uzupełnione, ani w jaki sposób miały być wypełnione. Powyższe rodzi poważne wątpliwości, na ile rzeczywiste było planowane rzekomo zatrudnienie powódki i utrata przez nią dochodów, tym samym należy uznać, że powódka nie wykazała, że na skutek wypadku utraciła wynagrodzenie za pracę, niemożliwe jest zatem zasądzenie na jej rzecz na mocy przepisu art. 361 § 2 kc dochodzonego roszczenia w tym zakresie.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził na rzecz powódki kwotę 28.617 zł tytułem uzupełnienia należnego zadośćuczynienia (27.500 zł) i odszkodowania (1.117 zł), o czym na mocy powołanych przepisów art. 445 § 1 kc i przepisów art. 822, 436 § 1 w związku z 435 i art. 444 kc orzekł jak w punkcie pierwszym wyroku. Stosownie do przepisu art. 14 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych na rzecz powódki zasądzone zostały również ustawowe odsetki od dnia 23 listopada 2008 do dnia zapłaty, bowiem powódka zgłosiła szkodę już w dniu 22 października 2008 i od wskazanej daty pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem swojego świadczenia pieniężnego. W pozostałym zakresie powództwo o zapłatę należało uznać za niezasadnione i jako takie zostało ono oddalone w punkcie drugim wyroku.

Stosownie do przepisu art. 189 kpc powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Pozwany kwestionował swoją ewentualną odpowiedzialność za mogące pojawić się w przyszłości dalsze następstwa wypadku z dnia 2 września 2008, a w świetle opinii biegłych ich wystąpienie jest możliwe. Uzasadnia to również uwzględnienie żądania powódki w zakresie ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość i orzeczenie jak w punkcie trzecim wyroku.

Stosownie do wyrażonej w przepisie art. 98 kpc zasady odpowiedzialności za wynik procesu, stosując również art. 100 kpc, w kolejnych punktach wyroku Sąd orzekł o kosztach procesu. Powódka wygrała proces w 25 %, poniesione przez nią koszty obejmują zaś kwotę 500 zł tytułem należnej części wpisu i koszty zastępstwa procesowego (3.617 zł). Pozwany wygrał sprawę w 75 %, należny mu zwrot kosztów obejmował zatem stosowną część kosztów zastępstwa procesowego (3.617 zł). Po skompensowaniu opisanych należności w punkcie czwartym wyroku Sąd zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1.808,50 zł (2.712,75 zł - 904,25 zł).

Koszty opinii biegłych, przedstawienia dokumentacji i stawiennictwa świadków wyniosły łącznie 3.039,11 zł, z czego 25% (759,78 zł) obciąża pozwanego, a 75% (2.279,33 zł) powódkę, analogicznie z opłaty od pozwu w wysokości 5.657 zł, pozwanego obciąża kwota 1.414,25 zł, powódkę zaś kwota 4.242,75 zł, przy czym powódka uiściła już tytułem części opłaty od pozwu wskazaną wyżej kwotę 500 zł. Sąd nakazał zatem, na mocy art. 113 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych ściągnięcie, w punkcie piątym wyroku - od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Gdańsku kwoty 2.174,03 zł, w punkcie szóstym - od powódki na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Gdańsku kwoty 3.011,04 zł. Ostatnia z wymienionych kwota odpowiada połowie należnych od powódki kosztów sądowych ($2.279,33 \text{ zł} + 4.242,75 \text{ zł} - 500 \text{ zł} = 6.022,08 \text{ zł} / 2 = 3.011,04 \text{ zł}$), . W pozostałym zakresie Sąd odstąpił od obciążania powódki tymi kosztami, biorąc pod uwagę jej trudną sytuację osobistą i majątkową.